

کامپیوتر فاصله بین کشورهای غنی و فقیر را نزدیکتر می‌کند*

ترجمه: اکبر قراخانی بهار

اکثر کشورهای فقر جهان متغیر شده‌اند که بدون استفاده از تکنولوژی اطلاعات، خلاصه بین کشورهای غنی و فقیر سی‌توانند پر خود.

بدنظر نبیل هارفوش از مرکز مطالعات و تحقیقات علمی سوریه "تکنولوژی اطلاعات، در کوشش کشورهای در حال توسعه برای پر کردن فاصله تکنولوژیکی بین کشورها و کاهش واستکنیهای تکنولوژیکی، نقش قاطعی بازی می‌کند".

هارفوش در کنفرانسی که اخیراً "بموسیله" فدراسیون بین‌المللی پردازش اطلاعات در دوبلین برگزار شد همچنین اظهار داشت که قریب ۶۵ درصد از صنایع واقع در نقاط فقر جهان از پیشرفت‌های فنی که در سایر نقاط جهان رخ می‌دهد، تأثیر می‌پذیرند، هارفوش همچنین می‌گوید که جدای از صنعت، شرایط اجتماعی و کاری نیز از این پیشرفت‌ها، تأثیر می‌پذیرند.

به نظر هارفوش "مهمنترین کار در تکنولوژی اطلاعات برای توسعه، این است که یک طرح ملی برای هدایت این تکنولوژی به سمت تولیدات مفید و همچنین به سمت نتایج در زمینه‌هایی که به نظر می‌رسند برای توسعه قطعیت دارند، فرموله شود."

بعضی کشورها از قبل سیاستی را اتخاذ کرده‌اند که صنایع کامپیوتری خود را توسعه بخشنند و نیز مطمئن باشند که تجهیزات غیرضرور به آنها فروخته نشود. به عنوان مثال هند و برزیل قوانینی را گذرانده‌اند که با توصل به آن، صنایع داخلی خود را حفظ کنند.

در هند، شرکتهای خارجی مجبور به مشارکت با شرکتهای داخلی هستند و این مسئله باعث شد که شرکت آی‌ام‌ام، هند را ترک کند. شرکتها به علاوه باید قبیل از اخذ اجازه ورود و تجهیزات خارجی، حساب نیروی کار خود را داشته باشند. این کار به علاوه حفظ متابول انجام می‌شود.

* Lamb, John. "Computers close the gap between rich and poor". New Scientist (Sep. 18, 1986), p.37.

پرم گویندا از شرکت سی.ام.سی در هند می‌گوید که "اکثر سیستم‌هایی که در دهه' ۱۹۶۰ معرفی گردیدند، با شعار کاهش دهنده" کارکنان فروخته شدند. ولی این مطلب در کشوری سطیر آشیه که من در آن هست، چندان صدق نمی‌کند". لازم به توضیح است که شرکت سی.ام.سی بعد از خروج آی.بی.ام از هند، سرویس کامپیوترهای آی.بی.ام در آن کشور را به عهده گرفت.

سی.ام.سی که به دولت هند متعلق است، اخیراً مرحله نخست پروژه مربوط به کامپیوتری گردید. دفترهای فروش بیلت قطار در هند را به انتقام رسانده است که به ادعاً گویندا کاری و رای کار بک شرکت خارجی است. در خطوط قطار هند در حدود بیست نوع بیلت مختلف وجود دارد. قیمت‌ها متغیر است و به عنوان یک عامل برای مثال، به مسیری که قطار از طریق آن به مقصد مرسد بستگی دارد.

در شهر دهلی نو که ایستگاه نخست است و به صورت مستقیم عمل می‌شود، حد متوسط زمان انتظار در دفترهای ذخیره‌جا، از یک تا دو ساعت، به بیست دقیقه کاهش یافته است. طبق نظر گویندا زمان ذخیره شده از این بابت، معادل ده میلیون دلار از اوقات کار است که سابقاً صرف بالا رفتن از در و پیکر ایستگاه می‌شده است.

برزیل واردات کامپیوترهای کوچک و کوچکتر (کامپیوترهای شخصی) را ممنوع گرداند. هر نرم افزار وارداتی که به وسیله مراکر کامپیوتری دولتی مورد نیاز و یا استفاده باشد، باید از طریق دبیرخانه مخصوص امور انفورماتیک (که یک موئسسه دولتی مخصوص تنظیم خط مشی تکنولوژی سطح بالای کشور است) انجام گیرد و ثبت شود. در نتیجه این کار دولت برزیل، قریب نصف سیستم‌های کامپیوتری (به قیمت ۱/۵ میلیون دلار) که در کشور مستقر شده‌اند، توسط ۷۵ شرکت کامپیوتری که در کشور کار می‌کنند، ساخته شده و راماندآری شده‌اند.

سنگاپور نیز یک هیئت ملی کامپیوتر تشکیل داده است که تولید نرم افزاری کشور را توسعه می‌دهد.

کشورهای در حال توسعه کمی (به استثنای کشورهایی که در حاکم دور قرار دارند) توانانسی سرمایه‌گذاریهای موردنیاز برای ساخت افزار را دارا هستند. اما دیگر کشورها اکثراً امیدوارند که بتوانند از طریق ساخت نرم افزار به رقابت بهتر دارند و در این راه به جای ماشین بیشتر به نیروی انسانی ناکنید. دارند. هند امیدوار است که از طریق فعالیتهای مربوط به برنامه‌نویسی خود، سالانه در حدود ۳۰۰ میلیون دلار درآمد داشته باشد.

باروخ راز که استاد دانشگاه تل آویو است نیز نکته‌ای را یادآور شده است که "شرکتهای کامپیوتری بزرگ از مانع خواهند که برنامه‌های اصلی کنترلی درست کنیم، بنابراین ما مجبوریم به سمت ساختن نرم افزار کاربردی تعامل داشته باشیم. مشکل ما این است که ما به بازارهای خود تردیدک سیستم و در تعریف مسائلی که می‌خواهیم آنها را با نرم افزار کامپیوتری حل کنیم نیز دچار مشکل هستم."

آموزش متخصصان کامپیوتری کافی نیز از جمله مسائل کشورهایی است که دارای نظام آموزشی ضعیف هستند. کشورهای در حال توسعه برای این که خود را با جریان پیشرفت تکنولوژی همکام و هماهنگ کنند، مجبورند با صرف ارزهای خارجی خود، دانشجویان خود را برای آموزش به کشورهای دیگر بفرستند. از طرف دیگر خطر این نیز وجود دارد که شخص آموزش دیده تعامل به بازگشت به وطن نداشته باشد، به عاطر اینکه حقوقی را که در کشورهای غربی از بابت کار خود می‌تواند دریافت کند چهارمباره حقوق دریافتی در کشور خود است.

بعضیها، در کشورهای توسعه یافته، از کوشش‌هایی که در این زمینه در کشورهای در حال توسعه می‌شود موافق نمی‌شوند. استون وايدا از انجمن مدیریت پردازش داده‌ها، بخش حرفه‌ای مدیران کامپیوتر امریکا می‌گوید که "ما احساس می‌کنیم که از طرف کشورهای در حال توسعه در تنکای قرار گرفتیم"؛ وايدا برای گفتگویی با کشورهای در حال توسعه فراخوانده شده بود، با این هدف که محدودیت‌های تجارت با امریکا از میان برداشته شود.

یکی از سخنگویان نیز اظهار داشت که "سؤال واقعی این است که کشورهای در حال توسعه چگونه می‌خواهند از تکنولوژی اطلاعات برای حل مسائل واقعی خود به جای موارنه مسائل تجاری خود، استفاده کنند." □

بررسی کاه جوام انسانی و مقابله با ترقیات فرمی
پرتاب جامع علوم انسانی

دانشگاه علوم انسانی و مطالعات فرمی
پردیس اسلامی